

Publicerad 2007-02-05 14:40 av mystikrytmik

det var kul att skriva en dikt om ett ord utan att nämna orden, någon som kan gissa? förutom du johanna, du får inte gissa, för du vet.

Hur något så intesivt kan vara saknad av något så livsviktigt och hur jag tillslut alltid står med h

Dagen är upprepad nattaktivitet

jag släpar blicken i marken

och monologen i mitt huvud

stänger ute omvärlden

som ett extra effektivt skydd

mot gråspräcklig normalitet

nyansen av schizofreni i din iris

skrämmer mig i riktning mot

de skrikande hjulspåren

som stilla lockar mig med sina

manipulativa vaggvisor

jag vandrar i ett vakuum

av den otillfredställda saknad

som kantar mina fotavtryck

jag täcks av brännmärken

som ni för syns skull

pryder mina sammansättningar med

och era tafatta försök till

passande hälsningsfraser

dränks av mina handlingar

jag disponerar ert samvete

med målet att aldrig passa in

hemfärden avslutar min tanke

då jag slutligen upphör att söka

flyktig kroppsvärme att gömma mig i

och låter min kropp

sakta falla mot djupet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren mystikrytmik med Poeter.se id #6277 innehar upphovsrätten